

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispartita

Dominicus

Francofurti, 1613

Imperium

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

Nihil est quin ab Imperatoribus emendari queat: nec vllum peccatum est, quod vires eorum superet, Nicet. Alex. Angel. l. 3. Vide Dux, & Princeps, vbi plura de Imperatoris, seu Ducis exercitus officio.

Egregii imperatores quamvis exiguas habeant copias, tamen celeriter eas augent, Dionys. Halic. libro 6.

Imperatorum impetus & potentia non quiescere solet, nisi diuina humanaq; pro suo libito mutarint, Nicet. Isaac. Angel. lib. 2.

Oblequium mitigantur imperia. Vbi vera reuerentia excessit animis, & summa imis confundimus, ibi opus est vt vim repellamus, Curtius. lib. 8.

Magna imperia ignavia non continentur, Id in summa fortuna æquius, quod validius, sua retinere, priuatae domus: de alienis certare, regia laus, Tacitus, Annal. l. 15.

Magna imperia nisi armis vltro illatis laesantur, nisi primo quoque tempore aut euertantur, aut ita afficiantur, vt tollere vltra caput subleuariq; non possint, exitum iis adferunt qui exitum spe illis distinauerant, P. A. mil. l. 6.

Vbi pro labore delidia, pro continentia & æquitate libido atq; superbia inualeat, fortuna simul cum moribus immutatur, Sallust. de coniurat. Catil.

Semper ita iudicant homines præfens imperium esse graue, Thucyd. lib. 1.

Periculosum est prægrauè imperium, & difficile est continere quod capere non possit, Curtius. l. 4.

In nouo & precario imperio, adhuc iugum eius rigida ceruice subeuntibus barbaris, tempore opus est, dum mitioribus ingeniis imbuuntur & effertatos mollior consuetudo permulcet, lib. 6.

Spernitur ducis imperium, vbi turbaus acris metus quam dux imperare cepit, & totidem sunt imperatores quot agmina errant, libro 8.

Is qui in alios imperium sunt habituri, hæc quo adesse oportet, in bello vires & in consilio prudentia, Dionys. Halic. l. 3.

Nulla alia re æque ac hominum frequentia opus esse illi ciuitati quæ ad imperium aspirat, & quæ res magnas affectat, idem, libro 4.

Longe optimum ac firmissimum id est imperium quod beneficiis non supplicis subditos in officio continere solet. Illorum enim beneuolentia, horum vero timor est omnis. Quicquid autem est formidabile, id necessitate naturali omnibus est maxime exosum, idem, lib. 6.

Imperii vis omnis in consensu obedientium est, Livius, Decad. l. libro 2.

Id firmissimum longe imperium est, quo obedientes gaudent, sed maturato opus est quicquid statuere placet, Livius, Dec. l. 8.

Quo plus potestis, eo moderatius vt imperio debeat, Decad. 4. libro 4.

Quæ vrbis voluptati plurimum tribuit, imperium amittit, quæ labore delectatur, occupat, Valer. Max. l. 4. capite 3.

Non multorum supplicis, sed fida & diligenti custodia imperium est tenendum, Xiphil. Cos. August.

Summum imperium inuidiam habet, nec tutum vquam ab infidiis est, ibidem.

Imperium facileis artibus tetinetur, quibus initio partum est, Sallust. de coniurat. Catil.

Impatiens confortis est imperium, infidelitatisque & malevolentia plenum, Plut. in Demetrio.

Nullum est imperium tutum, nisi beneuolentia munitum, Amm. Probus in Dione.

Ea conditio est imperandi, vt non aliter ratio constet, quam si vni ratio reddatur, Tacitus, Annal. libro 1.

Nemo vquam imperium flagitio quæsitum bonis artibus exerceat, idem, hest. libro 1.

Arduum & subiectum fortunæ regendi cuncta onus, Eod. lib.

Imperium cupientibus, nihil medium inter summa aut precipitia, Thucyd. hist. libro 2.

Bonum (i. mite & clemens) imperium nulla vis lædit, Vult. Gallie in Auid. Casio.

Seuerus moriens dicebat, firmum imperium Antoninis meis relinquo, si boni sunt: imbecillum, si mali, Pl. Spartian. in Seuero.

Imperium est in virtute, non in decore, Lamprid. in Al. Seuero.

Quis melius quam grauis imperat? quis melius quam literatus imperat? scit quem admodum imperare debeat qui alios principes perculit & qui de alius principibus iudicauit, Pl. Vopisc. in Tacito.

Nihil est difficilius quam bene imperare: nam quilibet pro voto de principe loquitur, Pomp. Lat. in Dioclet.

Saturninus suis dicebat, Ne scitis, amici, quid mali sit imperare, Gladii & tela nostris ceruicibus impendent, imminent halæ vndique, vadique specula ipsi custodes timentur, ipsi comites formidantur, non cibis pro voluptate, non iter pro auctoritate, non bello pro iudicio, non arma pro studio, sed de quod omnis atas in imperio reprehenditur: Senex est quispiam? in habilis videtur: si minus, inest furor. Nam quod Imperatorem me cupitis, in necessitatem mortis me trahitis: sed habeo solatium: mortis, solus perire non potero, Pl. Vopisc. in Saturnino.

Diocletianus princeps, iam priuatus dicebat, nihil difficilius esse quam bene imperare. Colligunt se quatuor vel quinque atque vnum concilium ad decipiendum imperatorem capiunt, quod probandum sit: Imperator, qui domi clausus est, vera non nouit: cogitur hoc tantum scire quod illi loquuntur: facit iudices quos fieri non oportet, amouet à Republica quos debeat retinere. Quid multa? bonus, cautus, optimus venditur Imperator. Fl. Vopiscus in Aureliano.

Magna moles molestiaque imperio inest. Aurel. Victor. libr. de Caesaribus.

Imperii adeo cupidi mortales sunt, vt id vel vltima senectus aut deperat, idem, ibid.

Potestates fato dantur, frustra; tentatur facinus potiundi spe, vel amittendi metu, idem, ibid.

Iusti finis imperii est obedientium commodum & salus. Ann. Marcell. lib. 25.

Nihil aliud est imperium vt sapientes definiunt, nisi cura salutis alienæ, lib. 29.

Finis iusti imperii utilitas obedientium æstimatur & salus, lib. 3.

Spretum imperium deficiente quotidie robore continuo fluit atq; deficit, Procop. de bello Pers. lib. 1.

Nullo modo fieri potest, quin homo, & is longo tempore rerum potiturus, fastidio sitis qui parat, & capitalia eorum odia suscipiat. Nihil enim Deus in vita immutabile & stabile fecit. Vnde fit, vt omnia terra mutationibus gaudere ac delectari videamus. Si quis vero fortunam in sua vora cogere, & certa quadam ratione vitæ vti voluerit: is eo rem deducere conatur, quo natura non finit. Quicquid autem cum natura pugnat, & iustos limites excedit, nihil hilaritatis & voluptatis habet. Eodem pertinent sapientes vererem sententia, præcipientes, Ne quid nimis: & Modum esse pulcherrimam virtutum promouantes. Niceph. Gregor. Hist. lib. 9.

¶ APOPHTHEGMATA.

Pericles. Quotiescunque belli dux creatus esset, Chlamydem induens, apud se dicere consuevit: Attende, Pericles, quod gestaturus es imperium in liberos, in Græcos, & in Athenienses. His dictis se vir cordatissimus hortabatur, vt moderate gereret principatum. Magni ingenii est, imperare liberis: at Græci plus quam liberi tum erant: postremo inter Græcos liberum Athenienses. Plur. in apoph.

Plato Remp. saluam esse putabat, in qua aut philosophi imperarent, aut principes sapientiæ studio incumbèrent, lide Repub.

Timotheus, querenti, quid inter imperatoriam artem & oratoriam discriminis esset. Idem respondit, quod inter bellum & pacem, Stob. 52.

Plutarchus Leonida filius cuidam roganti, quam ob causam reges Lacedæmoniorum non à priscis regibus cognomen fortiterentur? Quoniam, inquit, illi ducere quam regnare maluerunt. Posteriores illi nequaquam. Primus omnium regum Lacedæmoniorum Agis dictus est, & hoc nomen in aliquot posteriores demanauit. Agidis autem nomen dictum est à ducendo, quoniam elementem imperabat: & regum est persuadere potius, quam imperare. Plutarchus autem sonat, plurimis imperantem. Plutarch.

Apollonius rogatus à Babylonæ rege, quomodo tuto regnare posset? Si multos, inquit, honoraueris, paucis vero credideris. Bruf. lib. 3.

Alcámenes Telecri filius, cuidam percontanti, quo pacto quis optime regnum seruare posset? Si lucrum, inquit, non magnificerit. Longe lateque dissentiens à vulgo principum, qui non alia magis ratione principatum constabere student, quam attenuandis ciuium iustis augendis opibus: quum iustitia & æquitas maxime reddant diuturnum imperium. Plut. in Lucan.

Agis à quodam interrogatus, quod disciplinæ genus potissimum exercitaretur apud Spartanos? Scire, imperare, & ferre imperium, ibidem.

Idem, Apud Mantinzam quibusdam dissidentibus, ne cum aduersariis quod numero plures essent, confingeret Agis senior: Cum multis, inquit, pugnet oportet, qui multis vult imperare. ibidem.

Agessilaus interrogatus, quas res Imperatorem habere oporteat? dixit: Aduersus hostes audaciam, erga subditos benivolentiam, in opportunitate vero rationem & consilium. Stob. serm. 53.

Cyrus dicebat, neminem debere suscipere principatum, nisi esset melior his in quos susciperet imperium: Sensit vir prudentissimus, hoc est principis munus, vt alius prospiciat, & publicis commodis consulat. Id autem fieri nequaquam potest, nisi ab eo qui sapientia, vigilantia, animique integritate cæteris antecellit. Plut. arch. in apoph.

Idem dicere solebat, principem non debere inferiorem esse intelligendo que opus sunt cæteris. Xenophon in lib. septimo, & adia. 1.

Cato, Quum Eumenes rex Romanam venisset, & à senatu ho-

norificè exceptus, clarissimorum ciuium Cato non dissimulabat, tantum Romanorum sibi suspectum esse, ipse vitans regis comitiis quibusdam admirantibus, ac dicentibus Eumenes, ac amico in populum Romanum amicum inquit: attamen illa belua natura ferocis canis est. Reges, vtunque pro tempore simulent, natura tyrannici sunt. Romæ autem regna non possunt. Eras. in l. 5. apoph.

Antiochus quum à L. Scipione ultra Taurum tantis imperii finibus, Asiam prouinciam, viciniamque scisset, gratias egit populo Romano, quod magno per eos liberatus esset. Intellexit vir prudens, vnum, quamuis vigilansem, non posse eos regere. Eras. l. 5. apoph.

Antigonus videns filium suum violentis & inuere erga subditos: An non, inquit, nouisti filii, quomodo se nobilem seruitutem? Atque hæc Antigonus, quum alloquutus esset, maximam mansuetudinem & humanitatem seruiti: qui id non approbat, is vere mihi videtur, quæ ciuem nosse, sed tyrannicam vitam potius agere. Plur. hist. ex Plur.

Scipio Africanus, quibusdam calumniatoribus quum illi rem genit. Significans in Imperatore plus habere clementiam ac prudentiam in consiliis, quam vires imperii.

M. Cato Seniore Imperatore laude dignum extollendum putauit, qui sibi ipsi imperare potius, quam extollendum putauit, qui sibi ipsi imperare potius, quam

Cicero, in summo imperatore belliduce quam in esse dicebat, Scientiam rei militaris, virtutem, ac felicitatem. Cic. in orat. pro Pompeio.

Alexander Severus. Quinvis Camillus, amantissimus, homo delicatissimus, rebellionem molestantis, affectans. Id quum Alexandro renunciatum esset, deprecabatur: ad palatium vocato gratias egit, quod deus imperatorem ad senatum processit, ac tanti sceleris confessorum confertem imperii appellauit, in palatium receptum, imperialis, & melioribus, quam vebatur ipse, deus perfectionis comitem adhibuit. Cumque Imperator ipse faceret, inuitauit & Quinvis delicis allicentibus, post quinque millia passuum cunctantem equo etiam impetu peruenit. Quumque post duas mansiones equo etiam impetu peruenit, perito impoluit. Hoc quoque respicientem, imperatorum horum reculantem, demig: & mori paratum dimisit, quibus Cæsar præcipue diligebatur, commendatum, inuicibilis tuto abire iussit. Sic illi communitauit quid caligantem peruenit. Lampridius.

Saturinus, hortantibus militibus, vt imperium abiret, Nescitis o milites, quantum mali sit imperare: quum bellis imminant, hæc vndeque, spicula, ipsi comites formidantur non quibus pro voluntate, sed quibus auctoritate, non bella pro iudicio, non arma pro ducere. lib. 3. c. 11.

Augustus Cæsar, postquam Iulio auunculo cunctis cunctis tu interfecto successisset in administratione imperii, quum placeret Accia mari Philopogno vitæ, ac iudiciose fortunæ Cæsaris, respondit: Nescis o milites, quantum mali sit imperare: quum bellis imminant, hæc vndeque, spicula, ipsi comites formidantur non quibus pro voluntate, sed quibus auctoritate, non bella pro iudicio, non arma pro ducere. lib. 3. c. 11.

Augustus Cæsar, postquam Iulio auunculo cunctis cunctis tu interfecto successisset in administratione imperii, quum placeret Accia mari Philopogno vitæ, ac iudiciose fortunæ Cæsaris, respondit: Nescis o milites, quantum mali sit imperare: quum bellis imminant, hæc vndeque, spicula, ipsi comites formidantur non quibus pro voluntate, sed quibus auctoritate, non bella pro iudicio, non arma pro ducere. lib. 3. c. 11.

Mecænas. Augusti temporibus quum esset cunctis cunctis tu interfecto successisset in administratione imperii, quum placeret Accia mari Philopogno vitæ, ac iudiciose fortunæ Cæsaris, respondit: Nescis o milites, quantum mali sit imperare: quum bellis imminant, hæc vndeque, spicula, ipsi comites formidantur non quibus pro voluntate, sed quibus auctoritate, non bella pro iudicio, non arma pro ducere. lib. 3. c. 11.

Augustus Cæsar, postquam Iulio auunculo cunctis cunctis tu interfecto successisset in administratione imperii, quum placeret Accia mari Philopogno vitæ, ac iudiciose fortunæ Cæsaris, respondit: Nescis o milites, quantum mali sit imperare: quum bellis imminant, hæc vndeque, spicula, ipsi comites formidantur non quibus pro voluntate, sed quibus auctoritate, non bella pro iudicio, non arma pro ducere. lib. 3. c. 11.

Augustus Cæsar, postquam Iulio auunculo cunctis cunctis tu interfecto successisset in administratione imperii, quum placeret Accia mari Philopogno vitæ, ac iudiciose fortunæ Cæsaris, respondit: Nescis o milites, quantum mali sit imperare: quum bellis imminant, hæc vndeque, spicula, ipsi comites formidantur non quibus pro voluntate, sed quibus auctoritate, non bella pro iudicio, non arma pro ducere. lib. 3. c. 11.

Augustus Cæsar, postquam Iulio auunculo cunctis cunctis tu interfecto successisset in administratione imperii, quum placeret Accia mari Philopogno vitæ, ac iudiciose fortunæ Cæsaris, respondit: Nescis o milites, quantum mali sit imperare: quum bellis imminant, hæc vndeque, spicula, ipsi comites formidantur non quibus pro voluntate, sed quibus auctoritate, non bella pro iudicio, non arma pro ducere. lib. 3. c. 11.

Augustus Cæsar, postquam Iulio auunculo cunctis cunctis tu interfecto successisset in administratione imperii, quum placeret Accia mari Philopogno vitæ, ac iudiciose fortunæ Cæsaris, respondit: Nescis o milites, quantum mali sit imperare: quum bellis imminant, hæc vndeque, spicula, ipsi comites formidantur non quibus pro voluntate, sed quibus auctoritate, non bella pro iudicio, non arma pro ducere. lib. 3. c. 11.

Augustus Cæsar, postquam Iulio auunculo cunctis cunctis tu interfecto successisset in administratione imperii, quum placeret Accia mari Philopogno vitæ, ac iudiciose fortunæ Cæsaris, respondit: Nescis o milites, quantum mali sit imperare: quum bellis imminant, hæc vndeque, spicula, ipsi comites formidantur non quibus pro voluntate, sed quibus auctoritate, non bella pro iudicio, non arma pro ducere. lib. 3. c. 11.

Augustus Cæsar, postquam Iulio auunculo cunctis cunctis tu interfecto successisset in administratione imperii, quum placeret Accia mari Philopogno vitæ, ac iudiciose fortunæ Cæsaris, respondit: Nescis o milites, quantum mali sit imperare: quum bellis imminant, hæc vndeque, spicula, ipsi comites formidantur non quibus pro voluntate, sed quibus auctoritate, non bella pro iudicio, non arma pro ducere. lib. 3. c. 11.

Augustus Cæsar, postquam Iulio auunculo cunctis cunctis tu interfecto successisset in administratione imperii, quum placeret Accia mari Philopogno vitæ, ac iudiciose fortunæ Cæsaris, respondit: Nescis o milites, quantum mali sit imperare: quum bellis imminant, hæc vndeque, spicula, ipsi comites formidantur non quibus pro voluntate, sed quibus auctoritate, non bella pro iudicio, non arma pro ducere. lib. 3. c. 11.

Augustus Cæsar, postquam Iulio auunculo cunctis cunctis tu interfecto successisset in administratione imperii, quum placeret Accia mari Philopogno vitæ, ac iudiciose fortunæ Cæsaris, respondit: Nescis o milites, quantum mali sit imperare: quum bellis imminant, hæc vndeque, spicula, ipsi comites formidantur non quibus pro voluntate, sed quibus auctoritate, non bella pro iudicio, non arma pro ducere. lib. 3. c. 11.

Augustus Cæsar, postquam Iulio auunculo cunctis cunctis tu interfecto successisset in administratione imperii, quum placeret Accia mari Philopogno vitæ, ac iudiciose fortunæ Cæsaris, respondit: Nescis o milites, quantum mali sit imperare: quum bellis imminant, hæc vndeque, spicula, ipsi comites formidantur non quibus pro voluntate, sed quibus auctoritate, non bella pro iudicio, non arma pro ducere. lib. 3. c. 11.

Augustus Cæsar, postquam Iulio auunculo cunctis cunctis tu interfecto successisset in administratione imperii, quum placeret Accia mari Philopogno vitæ, ac iudiciose fortunæ Cæsaris, respondit: Nescis o milites, quantum mali sit imperare: quum bellis imminant, hæc vndeque, spicula, ipsi comites formidantur non quibus pro voluntate, sed quibus auctoritate, non bella pro iudicio, non arma pro ducere. lib. 3. c. 11.

Augustus Cæsar, postquam Iulio auunculo cunctis cunctis tu interfecto successisset in administratione imperii, quum placeret Accia mari Philopogno vitæ, ac iudiciose fortunæ Cæsaris, respondit: Nescis o milites, quantum mali sit imperare: quum bellis imminant, hæc vndeque, spicula, ipsi comites formidantur non quibus pro voluntate, sed quibus auctoritate, non bella pro iudicio, non arma pro ducere. lib. 3. c. 11.

Augustus Cæsar, postquam Iulio auunculo cunctis cunctis tu interfecto successisset in administratione imperii, quum placeret Accia mari Philopogno vitæ, ac iudiciose fortunæ Cæsaris, respondit: Nescis o milites, quantum mali sit imperare: quum bellis imminant, hæc vndeque, spicula, ipsi comites formidantur non quibus pro voluntate, sed quibus auctoritate, non bella pro iudicio, non arma pro ducere. lib. 3. c. 11.

Augustus Cæsar, postquam Iulio auunculo cunctis cunctis tu interfecto successisset in administratione imperii, quum placeret Accia mari Philopogno vitæ, ac iudiciose fortunæ Cæsaris, respondit: Nescis o milites, quantum mali sit imperare: quum bellis imminant, hæc vndeque, spicula, ipsi comites formidantur non quibus pro voluntate, sed quibus auctoritate, non bella pro iudicio, non arma pro ducere. lib. 3. c. 11.

Augustus Cæsar, postquam Iulio auunculo cunctis cunctis tu interfecto successisset in administratione imperii, quum placeret Accia mari Philopogno vitæ, ac iudiciose fortunæ Cæsaris, respondit: Nescis o milites, quantum mali sit imperare: quum bellis imminant, hæc vndeque, spicula, ipsi comites formidantur non quibus pro voluntate, sed quibus auctoritate, non bella pro iudicio, non arma pro ducere. lib. 3. c. 11.

PC

P

...demum liberantur, cum diem iam extremum claudunt. ... Imperator Imperium. ...

difficile esset imperare, cum tam diuersa sint hominum ingenia, diuersi mores, quibus principes se accommodare necesse habent. Pan. l. 3. de reb. gest. Alphonf. Idem, Magnum quidem esse dicebat, aduersus hostem ducem esse: sed illud maximum, ad omnem virtutem ciuibus ducem esse. Panorm. li. 4. de Alphonf. reb. gestis. Eundem affirmare solitum accepimus, si nullum omnino aliud regnum nullam provinciam præter Calabriam aut haberet, aut habiturus esset, illam protinus se relicturn priuatumque & ciuem viuere potius velle quam illorum, qui nihil hominis habent præter figuram, inceptas tolerare, quamuis dominum aut regem. Hoc autem dicto ostendere voluit, quam graue sit imperare is, qui omni humano ingenio exuti, nil norunt aliud, quam luxuriantes, ferarum more, in omni vitiorum sorde se inuolere. Pan. l. 1. de reb. gest. Alphonf.

§ SIMILITVDINÆ.

Philonis Iudæi: Quemadmodum capris, bobus, ouibus, præfæ sunt caprarij, bubulci, pastoresque, greges autem non possunt præfæse opilionibus. Sic & vulgus pecori haud ab simile, opus habet curatore principe, qui ordo est bonorum virorum, præfectio: un suis gregibus, Lib. quod omnis probus sit liber. Plurarchi: Vt ex igni & terra veluti necessarius, compositus est mundus, iuxta Platonem terra soliditatem conferente, igni calorem ac formam: Ita magna imperia non parantur, nisi miscetur cum fortuna virtus, altera alteri sit auxilio. In Moralibus. Vt non queas cognoscere, vas integrum sit nec ne, nisi liquorem infuderis. Sic nec hominem, nisi imperium commiseris. In Moralibus.

Qui venantur bestias, induunt exuium cerui: qui aucupantur aues, plumatis vruntur tunicis, cauentque ne tauris appareant in veste purpurea, rubra: aut alba elephantis quod hoc colore inuentur, sic qui velut iam nationem circuire, domareque morib. ac vestitu sciunt illud tempus accommodare, necessum est. In Moralibus. Vt mundus non erat mundus, minoribus corporibus adhuc sparsim volantibus & elabentibus: solidioribus vero inter se deputantibus: sed temperatis, erroris, tumultus plena erant omnia: donec terra ex his accepta magnitudine, seip. am figeret, alitque stabilis præberet sedem. Sic magna imperia, plena tumultus, donec aucta potentia, etiam finitimi regibus stabilitatem præstaret terra ceteris circumferentibus scilicet. In Moralibus.

Ciceronis: Non quemadmodum in palaestra, qui tædas ardentis accipit, celerior est in cursu continuo, quam ille qui tradit: Ita melior imperator nouus qui accipit exercitum, quam ille qui cecidit: propterea quod defaigatus cursor integro facem, hic imperator imperio exercitum tradit. Lib. 4. ad Heren.

Lucianus: Sunt autem multi dum habent singuli potestatis aliquid, ac numinis, summa ipsa decreuit: nec poterunt singuli habere totum, quod est commune cum pluribus: vnicuique tantum decet, quantum ceteri possidebunt. Non possunt igitur in hoc mundo multi esse et ceteros: nec in vna domo multi domini: nec in vna naui multi gubernatores: nec in armento aut grege duces multi: nec in vno regimine multi reges. Sed nec in vno quidem multi soles esse poterunt: sicut nec animæ plures in vno corpore: adeo in vnitæ natura vniuersa consentit. De tra. Deica. 11. Erasmi Roterodami: Agrippæ qui vocatur, quoniam præpostere nascuntur, hoc est, pedibus primum emergentibus, malis auspiciis in vitam ingredi creduntur, magnoque humani generis malo: vbi Marcus Agrippa, & Nero: Ita qui per neas ac simoniam irrupit in Imperium aut Episcopatum (vt vocant) magnam petem adducunt sibi sicut. In Similib.

Vt non debeat timere citharam, qui canendi sit imperitus: Ita non debeat imperium timere, qui non sit prudentia præditus. Ibi gem. Vt magnes ad se trahit omne ferrum, sed Aethiopicus magnetæ quoque alium ad se rapit. Ita rex populum quo lubet, cogit. At inges aliquis rex etiam regibus ceteris vim fecit. In Simil.

§ HIEROGLYPHICA.

Aegyptij sacerdotes, si vellent Imperatorem aut potentissimum quempiam legem per institutas ab eis imagines indicare, Anguilla in spiram collectum faciebant, palam cuiusdam speciei in volumine medio itata, si quidem domus regia in imperitotius centro sita esse debet: vt omnium æque commodis contulatur. Quidam hominem regni potitum hieroglyphice ita describunt: vt eum manu serpentem comprimeret indicens, cuiusmodi simulacrum est in numo Aurelii Cai. Augusti. Pii filii. Pier. Valer. lib. 15. pag. 17.

